
CUDZOŁOŻNICZY (1) *ai*

N sg f cudzoł(o)żniczą.

Sł stp brak, Cn s.v. cudzołożny, Linde XVII w.

Przymiotnik od „cudzołożnik”:

Szereg: »gachowski i cudzołożniczy«: Toć iełt dawnych kulfánow ftáre obiecádło: Ktorzy vmieią Pánom wyiác bokiem fádło. Lecż też liśiey chytróści y fkory pożyczá/ Brzytka zdrádá Gáchowfka y cudzołożniczá. KlonWor 58.

Synonimy: gachowski, gamratny, kurewski, sprosny, wszeteczny.

Cf CUDZOŁOSKI, CUDZOŁOŻĄCY, CUDZOŁOŻNIKOWY, CUDZOŁOŻNY

AL